

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 3 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Crewprint Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-611/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zasady neutralności podatkowej, skuteczności i proporcjonalności – Prawo do odliczenia VAT – Odmowa – Oszustwo – Dowód – Łańcuch podwykonawców]

(2020/C 414/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Crewprint Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z zasadami neutralności podatkowej, skuteczności i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie praktyce krajowej, w ramach której organ podatkowy odmawia podatnikowi prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej na tej podstawie, że zachowanie tego podatnika i wystawcy faktur stanowi oszustwo, gdyż, po pierwsze, ich umowy nie były niezbędne do wykonania danych transakcji gospodarczych i mogły zostać zaklasyfikowane w inny sposób niż wskazany przez nich, po drugie, ów wystawca faktur korzystał, bez konieczności i bez uzasadnienia ekonomicznego, z łańcucha podwykonawców, z których niektórzy nie posiadali niezbędnych zasobów osobowych i materialnych, a po trzecie, ów podatnik miał osobiste lub organizacyjne powiązania z tym wystawcą faktur, jak również z jednym z tych podwykonawców. Aby uzasadnić taką odmowę, należy stwierdzić, w inny sposób niż poprzez przypuszczenia oparte na ustalonych z góry kryteriach, że ten sam podatnik aktywnie uczestniczył w oszustwie lub że wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcje te były związane z oszustwem popełnionym przez wystawcę faktur, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 17 września 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Super Bock Bebidas SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-837/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Odliczenia podatku naliczonego – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 17 ust. 6 – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 168 i 176 – Wyłączenie z prawa do odliczenia podatku – Nabycie usług zakwaterowania, wyżywienia, napojów, leasingu pojazdów, paliwa i opłaty za przejazd – Klauzula standstill – Przystąpienie do Unii Europejskiej]

(2020/C 414/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Super Bock Bebidas SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku jak również art. 168 lit. a) i art. 176 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które weszły w życie w momencie przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wyłączenia z prawa do odliczenia podatku naliczonego odnośnie do wydatków w szczególności na zakwaterowanie, żywność, napoje, leasing pojazdów, paliwa i opłaty za przejazd stosuje się również w wypadku gdy zostanie wykazane, że owe wydatki zostały wykorzystane do celów nabycia towarów i usług wykorzystywanych na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 3 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 8 – Republika Czeska) – mBank S.A. / PA

(Sprawa C-98/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Jurysdykcja w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium konsument ma miejsce zamieszkania – Artykuł 18 ust. 2 – Powództwo wytoczone przeciwko konsumentowi przez kontrahenta – Pojęcie „miejsca zamieszkania konsumenta” – Moment mający znaczenie dla ustalenia miejsca zamieszkania konsumenta – Przeniesienie miejsca zamieszkania konsumenta następujące po zawarciu umowy i przed wytoczeniem powództwa]

(2020/C 414/24)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 8

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: mBank S.A.

Strona pozwana: PA

Sentencja

Pojęcie „miejsca zamieszkania konsumenta”, o którym mowa w art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono miejsce zamieszkania konsumenta w chwili wytoczenia powództwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 137 z 27.4.2020.